

Sygn. akt II Ca 496/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Stanisław Łęgosz
----------------	----------------------

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko L. J.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 31 stycznia 2014 roku, sygn. akt I C 459/13

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 496/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Radomsku wyrokiem z dnia 31 stycznia 2014 r. w sprawie I C 459/13 zasądził od pozwanego L. J. na rzecz powoda A. S. kwotę 1157,16 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty, w pozostałej części umorzył postępowanie oraz zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami.

Apelację od wyroku wniósł pozwany L. J.. Zakwestionował w niej prawidłowość uznania umowy z 30.04.2012 r. za umowę najmu i konieczność uiszczania czynszu. Wskazał na złamanie umowy przez powoda, który zażądał za nieruchomości wyższej ceny niż wcześniej uzgodniona. Zarzucił nieuwzględnienie przez sąd kosztów poniesionych przez pozwanego w związku z nierzetelnym działaniem powoda (koszty przygotowania posesji do użytku, przeprowadzek, kaucji), wniosku dowodowego o przesłuchanie policjantów biorących udział w interwencjach związanych z zachowaniem powoda na posesji, a także nieuwzględnienie, że to powód swymi działaniami doprowadził do niezapłacenia rachunku za energię elektryczną przez pozwanego. W konkluzji skarżący domagał się uchylecia wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie jest zasadna.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że łącząca strony umowa była umową najmu, a zgodnie z jej postanowieniami powodowi należał się czynsz od pozwanego w kwocie 200 zł miesięcznie. Okoliczności te przyznał sam pozwany, będąc przesłuchiwanym przez sąd I instancji, a ich kwestionowanie w apelacji nie jest w tej sytuacji zasadne.

Z uwagi na to, że powód wykazał, że strony łączyła umowa najmu, a pozwany nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego uiszczenie powodowi czynszu najmu za trzy miesiące – kwiecień, maj i czerwiec 2013 r., Sąd Rejonowy prawidłowo uznał żądanie powoda w tym zakresie za uzasadnione.

Trafnie również Sąd I instancji uznał za udowodnione żądanie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 557,16 zł tytułem należności za dostawę energii elektrycznej, której wysokość została wykazana fakturami oraz dowodami zapłaty.

Apelujący nie podniósł żadnego zarzutu dotyczącego zasadności rozstrzygnięcia w zakresie tej części żądania powoda, a wskazał jedynie na nieuwzględnienie przez sąd przyczyn braku zapłaty za energię elektryczną przez pozwanego. Poza sporem jest, że pozwany winien uiścić należność za energię elektryczną zużytą w trakcie zamieszkiwania na nieruchomości, a przyczyny jej nieuiszczenia nie mają wpływu na zasadność roszczenia w tej części.

Podnoszone w apelacji okoliczności związane z uzgodnieniami dotyczącymi sprzedaży nieruchomości oraz z koniecznością poniesienia przez pozwanego kosztów związanych z zamieszkaniem na nieruchomości powoda nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiocie żądań objętych pozwem.

Ponadto zasadne było oddalenie przez sąd I instancji wniosku pozwanego o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków – policjantów w sytuacji, gdy nieznanymi były ich dane, a nadto wobec tego, że pozwany nie wskazał, na jakie okoliczności zeznawać mają świadkowie (k.32), a z apelacji wynika, że mieliby zeznawać na okoliczność zachowania powoda na posesji w trakcie interwencji, co nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Z tych przyczyn i na podstawie art.385 kpc Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego, uznając ją za niezasadną.